

И му виде криля на рамена,
А на рѣка писмо написано,
Песмо пеить, от' ке бидить краля,
От' ке бидить краля во Будима.
Богъ го убилъ краля отъ Будима!
Що го фѣрли во темна зѣндана.
На рамена та що му дойдо'е,
Свѣта Петка на лево рамено,
А на десно-то свѣта Неделя;
Лепо дете ми го гледа'е,
И лепо ми го книга уче'е.
Тога краля ми сѣ поболито,
Що ми лежа за три години:
Що ми викна попой и владици,
Да го краля тѣ изповедѣтъ.
И имъ велить краля отъ Будима:
„Нищо грѣхъ я не сумъ сторило,
Сѣде фѣрлифъ во темна зѣндана
Мало дете, що го постигнала,
Постигнала сирота вдо'ица
Постигнала въ село Владимиро.
Дете иматъ голема нишана,
На рамена криля позлатени,
А на рѣка писмо написано;
Писмо пееше краля да бидить,
Краль да бидить во Будима града.“
Тога му велѣтъ попой и владици:
„Айти тебѣ краля отъ Будима!
Що ѣ овой грѣхъ що си сторилъ,
Да ѣ зе'ишь дете отъ вдо'ица
Да му незнаить гробнина кѣ му ѣ;
Баре да сѣ гробнина му знаить.“
Богъ го убилъ краля отъ Будина!
Що ми зборвить на Петре зѣнданжіа
„Ай собери коски отъ дете-то,
Да 'и отнесиме дома при майка му,
Да му знаить него'а гробнина.“
Кога отвори Петре зѣнданжіа,
Гле'ать дете уще кѣд' ѣ живо;
Свѣта Неделя на десно рамо,